

IS-SLOTTET AND THE FLOW OF BODY SPACES

31.8 – 21.9

Curatorer: Susanne M Winterling och Saskia Holmkvist,
konstnärer och professorer vid Kunstakademiet i Oslo

I samarbete med Nordisk Panorama – Nordic Short & Doc Film Festival

FILM PÅ SKÄRM

LIV BUGGE

Hyperborean-Room Ballads, 2008 (26 min)

Hyperborean-Room Ballads (Hyperboreiska [nordliga]-rums ballader) utspelar sig i ett hotellrum i Antwerpen. Under en telepati-seans hållen av ett kongolesiskt djurmedium lyckas konstnären få kontakt med sin far och hans ledarhund. Svaren som vi får genom detta medium säger lika mycket om henne själv som om konstnären som ställer frågorna.

Verkets titel anspelar på myten om hyperboréerna, som enligt den grekiska mytologin var ett andligt folkslag som levde i evigt solsken vid Nordpolen. Enligt myten blev det mörkare ju längre bort från Nordpolen man kom. Med det tilltagande mörkret följde ett fördärv och en degenerering som fysiskt kulminerade vid Sydpolen. I modern tid har dessa teorier används i rasistisk retorik och kulturteori. Berättelsen från hotellrummet avbryts av bildsekvenser filmade i källarsamlingarna på det närbelägna Kungliga centralafrikanska muséet i Bryssel.

Liv Bugge (f. 1974) lever och arbetar i Oslo. Bugges konstnärskap spänner över en rad olika medier, framför allt video. I sina verk strävar hon efter att bryta upp berättelser om dåtid och nutid, fakta och fiktion, såväl som att utforska konfrontation som en metod för att nå bortom representation. Liv Bugge är för närvarande forskarassistent vid Kunstakademiet i Oslo, där hon arbetar med projektet *The Other Wild – an aggressive inquiry*, som kretsar kring vad hon kallar för "strukturell magi". Hon har studerat vid Kunstakademiet i Oslo och HISK (Hoger Instituut voor Schone Kunsten) i Belgien.

AGNIESZKA GOLASZEWSKA

Need More Space Than Time, 2015 (22:13 min)

Brainwave cinema. Filmen är en visuell och auditiv resa genom den icke-linjära berättelseapparaten. Blandningen av bilder utforskar filmmontaget grammatik och filmkonstens meditativa funktion. Med hjälp av olika ljudspektrum och visuella ledtrådar som kraftfullt interagerar med hjärnan skapar filmen ett hypnotiskt tillstånd.

Need More Space Than Time (Behöver mer rum än tid) anspelar på James Joyces idé om Kaosmos (en kaotisk uppsättning undermedvetandeströmmar) och Gilles Deleuzes idé om att sammanfoga scener som vid en första anblick inte hör ihop. Den slutgiltiga effekten uppnås genom en subliminal dechiffriering av scenerna och en uppbyggnad av metanivåer som till slut skapar kärnan (undermedveten förståelse).

Assemblageteori, panpsykism, nybuddhism, självmedvetenhet, elektromagnetiska vågor, medvetandefilosofi, neuroplasticitet, samtidsreligion och förståelsen för närvaron i tid och rum är bara några av nycklarna för att dechiffrera filmen.

Agnieszka Golaszewska studerar på masternivå vid Kunstakademiet i Oslo. Hon arbetar med nya montagemetoder och icke-narrativa former av film. Hennes verk är hypnotiska och närmar sig sakta, genom öppen performance och LARP-tekniker, en livebioupplevelse.

CAMILLA FIGENSCHOU

Pil og bue, 2016 (64 min)

Pil og bue (Pil och båge) är en hybrid film som utspelar sig på ett hästcenter i Nord-Norge. Med hjälp av en personlig kamerablick och en fiktiv karaktär undersöker filmen en existerande miljö och förhållandet mellan människa och häst. Filmen är svår att genrebestämma och befinner sig i gränslandet mellan dokumentär och fiktion.

Camilla Figenschou (f. 1978) är konstnär och filmskapare. Hon har en masterexamen i konst från Konstfack i Stockholm, och har studerat film i Buenos Aires och vid Nordland kunst- og filmfagskole. Figenschou har tidigare regisserat två kortfilmer. *Å åpne, å se* (2012) blev visad på en rad festivaler och fick Terje Vigen-prisen på Kortfilmfestivalen 2012 i Grimstad.

FILMER I LOOP

RONAK MOSHTAGI

Metal can-Paper-Thread, 2015 (1:27 min)

Kortfilmen *Metal can-Paper-Thread* (Metallburk-papper-tråd) började som ett försök att aktivera ett skulpturalt verk och utforska nya sätt att ställa ut ett objekt. Under arbetets gång kom resultatet mer och mer att handla om relationen mellan Objektet, oss och rummet.

Ronak Moshtagi arbetar i olika medium, som collage, teckning, pop-up-böcker, text/performance och video. Hennes verk kämpar oftast i rummet mellan diskretion och öppenhet och utforskar ögonblicken när ett framfusigt berättande möter den aggressiva tystnaden hos en abstrakt bild.

Ronak Moshtagi (f. 1987 i Teheran, Iran) bor och arbetar i Oslo. Moshtagi har en BA-examen i måleri från Konstakademien i Teheran och är för närvarande inskriven på Master-programmet i fri konst vid Kunstakademiet i Oslo.

DAISUKE KOSUGI

Leave Fucking "Society" Alone, 2015 (4:30 min)

Leave Fucking "Society" Alone (Lämna det jävla samhället i fred) kretsar kring hur vi lär oss att röra våra kroppar och hur det inverkar på vår rytm och poesi. Genom att blanda funna klipp av nanba-gång, tävlingsgång, röstträningsövningar och klubbkultursymboler spekulerar filmen kring influenserna från gång- och dansstilar, haikudiktningens rytm och klubbmusik.

Filmen är skapad genom "datamoshing", en metod att förstöra igenkänningskriterierna hos olika klipp och på så vis rensa filmen från de koder som normalt styr uppspelningsordningen. Efter denna okontrollerbara process kan filmen bara spelas upp utifrån igenkänning av rörelser.

Daisuke Kosugi (f.1984 i Tokyo, Japan) bor och arbetar i Oslo. Kosugi analyserar, med utgångspunkt i sin tidigare juristutbildning, poetiskt skapande i situationer av konflikt mellan individer och regelverk. Det kan handla om socialt och politiskt tryck, exemplifierat i teman som nationalitet och invandring, olagliga underjordiska klubbkulturer och transrelaterade frågor i ett binärt genusramverk.

JOSEFIN JUSSI ANDERSSON, KLARA STRÖM, HANNAH WIKER

Omslutande, 2015 (11:53 min)

I *Omslutande* utforskas sex och kåthet som platser där närhet, känslor, skratt och misstag får utrymme. En normativ läsning av vad som är tändande prövas och något sextigt kan uppstå med trygghet och närhet i centrum. Josefin Jussi Andersson, Klara Ström och Hannah Wiker har nyligen avslutat sin utbildning vid Konstakademiet i Oslo. Filmen, som är deras gemensamma projekt, tar utgångspunkt i en kollektiv process grundad i performativa praktiker och somatiska utforskningar som metod. Detta utforskas från en diskussion om bilders påverkan och möjligheterna de skapar.

Josefin Jussi Andersson (f. 1987) bor och är verksam i Oslo och Utopia. Fokuserar i sitt konstnärliga arbete på förflyttningar och förvandlingar av värde, inom språk, ekonomi, stadsplanering, historieberättning, sexualiteter och kroppar. Ointresserad av ett exklusivt författande. Är ena halvan av duon SEXY BOYFRIENDS, medgrundare till INTÅKTEN online kontor och Institute Of Nomadic Alchemy. Dream drama, traum trauma, I miss everything, I'm fluent in sexuality, eco-no-mad-ic future: we dream where we belong.

Klara Ström (f. 1990) är konstnär, musiker, poet, geni, älskare och hatare. Tidigare representerad på tinder, facebook, instagram, soundcloud, vimeo och tumblr. Ström har varit förälskad, 2006, förkrossad, 2006, förälskad, 2007-2009, förkrossad, 2009, förälskad, 2009-2012, förkrossad, 2012-2013, semi-förälskad, 2013, förkrossad, 2013, förkrossad, 2014, förälskad, 2014, förkrossad, 2014, förkrossad, 2015, förälskad, 2015, semi-förälskad, 2015, förälskad, 2015-2016.

Hannah Wiker (f. 1990) kollaboratör, förhandlare, gråterska. Genom kameran reflekteras ofta trossystem och former för kommunikation liksom subjektivitet och akter av in- och exkludering som formare och markörer av (gemensamma) sociala utrymmen. I hennes konstnärliga approach ekar en komplexitet av nuet och dess levnadsvillkor och syftar till att kartlägga sociala sfärer för polyfona dialoger.

HELLE SILJEHOLM

Looking at chemicals, 2016 (8:04 min)

Looking at chemicals (Att se på kemikalier) är en film som inbjuder till meditation över bildskapandet och den inneboende kopplingen mellan att fånga något på film och den rörliga bildens ambivalenta drag, både som ett utskuret fragment av verklighet – som i detta verk ibland framträder som ett fossil – och en dokumentation av produktionsprocessen bakom filmskapandet.

Filmens ljudlandskap är uppbyggt av subtila "arbetsljud" av mig som "ser på" materialet, dvs. fotograferar, ändrar ställning på stolen, osv. Ljudet tillför verket en rumslig och fysisk dimension och antyder en kroppslig intervention i den "kriminaltekniska" studien av själva filmen.

Helle Siljeholm (f. 1981, Norge) baserad i Oslo. Siljeholm har en Master-examen i bildkonst från Konstakademiet i Oslo (2016) och en BA i modern dans från London Contemporary Dance School

(2003). Hon har skapat verk, projekt och performance för teatrar, gallerier och specifika platser i Norge, Storbritannien, Tyskland, Norden, Mellanöstern, Asien, USA och Östafrika.

SILJE IVERSEN KRISTIANSEN

Seks moderne stoler, 2015 (2:33 min)

I *Seks moderne stoler* (Sex moderna stolar) försöker Silje Iversen Kristiansen att se ut och stå som sex olika moderna stolar, så länge som hennes kropp klarar av detta. Berättarrösten läser upp fakta om stolarna, deras konstruktion och design, uppblandat med fraser och ord hämtade från olika artiklar och böcker om funktionell design. Men när man själv är en stol förlorar man direkt sin funktion eftersom man inte kan sitta på sig själv.

Silje Iversen Kristiansen (f. 1994, Norge) studerar vid Kunstakademiet i Oslo. Hon är kroniskt förvirrad och konstant tilltrasslad, som vem och vad som helst. Hon arbetar framför allt med video och performance i olika former. För stunden har hon tröttnat på att begränsas till kropp och måste ibland omvandla sig till läkare. Detta gör hon genom att ta på sig en auktoritetsjacka med inbyggd rätt att bota.

OM CURATORERNA

Susanne M Winterling är konstnär och professor vid Kunstakademiet i Oslo. Hennes konstnärskap präglas av kollektiva erfarenheter och studier i filosofi (med inriktning på artificiell intelligens och ekofeminism). Genom att sinnligt och lekfullt arrangera om de delar och perceptionsstrukturer som formar våra kroppsliga erfarenheter väcker hennes verk en perceptuell och kritisk medvetenhet. Bilder och information ses utifrån sin rumsliga och socialpolitiska kontext, med ett inslag av att åter-relatera det till undersökandet av det aktuella mediets gränser.

Saskia Holmkvist är en konstnär och professor vid Kunstakademiet i Oslo. Holmkvists arbete är en pågående utforskning av frågor om professionalisering av språk och problemställningar kring översättbarhet av subjekspositioner. Holmkvist skapar performativa möten mellan olika protagonister inbjudna från sina professionella fält för att interagera genom improvisation och i förhållande till plats utifrån konceptuella metoder lånade från konstnärliga eller akademiska områden som journalism, teater och psykologi.